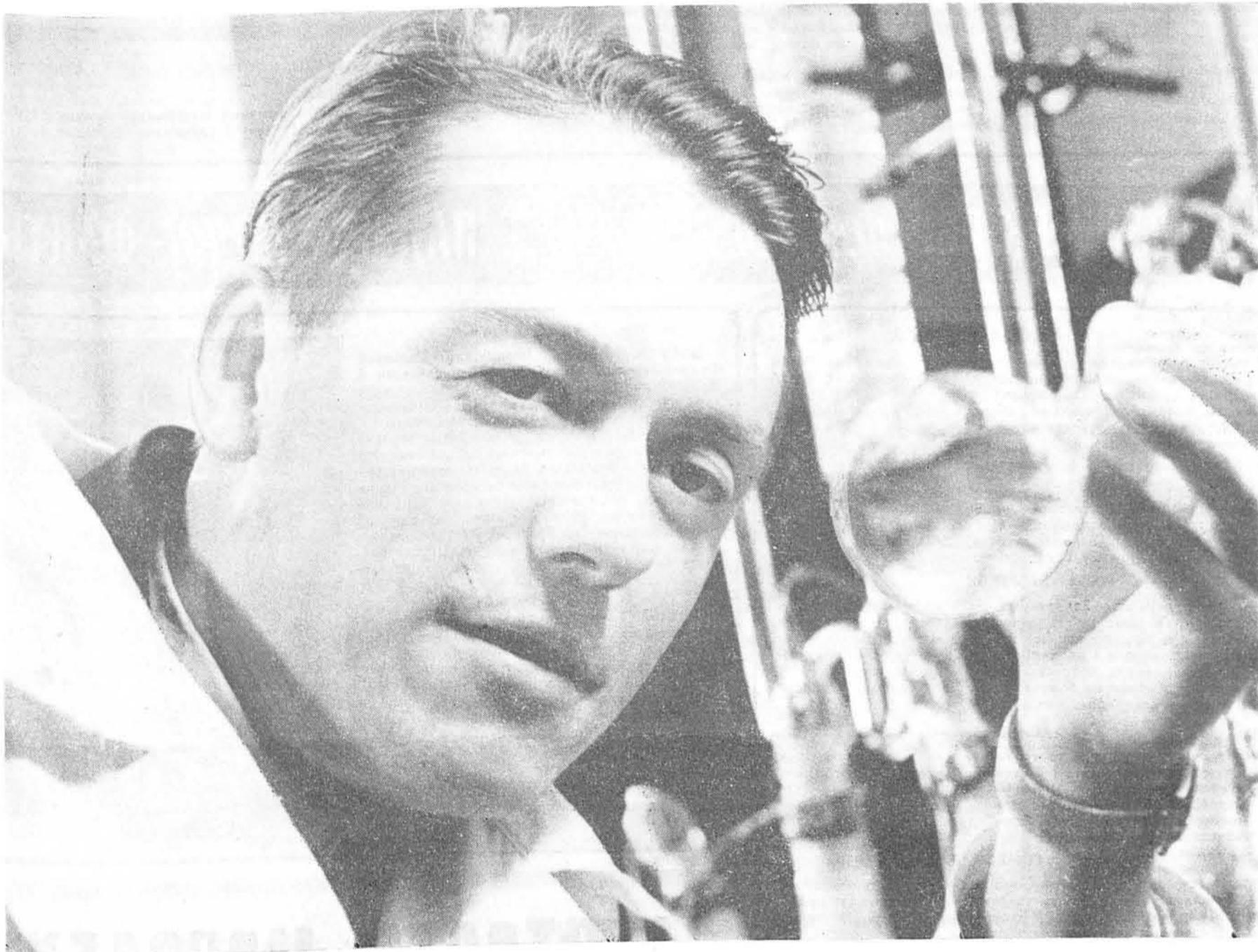

Голас Радзімы

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАГА
ТАВАРЫСТВА
ПА КУЛЬТУРНЫХ СУВЯЗЯХ
З СУАЙЧЫНІКАМІ
ЗА РУБЯЖОМ

Цана 2 кап.
№ 12 (918) Сакавік, 1966 г.
Год выдання 11-ы

КОМПЛЕКСНАЯ бригада, якой кіруе камуніст Якаў Загрышаў,— адна з лепшых у калгасе «XVIII партз'езд» Быхаўскага раёна. У апошнім годзе сямігодкі хлебаробы атрымалі з кожнага гектара пасаваў па 19 цэнтнераў азімага жыта, 24,7 — ячменю, 140 — бульбы, 420 — морквы. Зараз бригада рыхтуецца да веснавых палявых работ першага года пяцігодкі. Кіраўнік бригады завочна вучыцца ў Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі, дзе ён хутка будзе трымаць дзяржаўны экзамен. На гэтым здымку вы бачыце яго ў праблемнай агранамічнай лабараторыі вну.

БУДНІ ПЯЦІГОДКІ

Так пачынаецца ГЭС

Ва Усходняй Сібіры пачалося збудаванне трэцяй ступені Ангарскага каскада — Усць-Ілімскай гідрэлектрастанцыі. Яна таго ж маштабу, што і сусветна вядомая Брацкая ГЭС, будзе мець прыкладна такога ж памеру плаціну, таго ж парадку і магутнасць. Сярэднегадавая выпрацоўка — 21 мільярд 900 мільёнаў кілават-гадзін электраэнергіі. Пабудова Усць-Ілімскай ГЭС будзе каштаваць прыкладна ў паўтара раза дзешавей Брацкай.

На Усць-Ілімскай ГЭС працуе ўжо звыш 1200 бульдозэрыстаў, экскаватаршчыкаў, шафэраў, ман-

тажнікаў. Сёння ўсе гэтыя людзі і тэхніка заняты падрыхтоўкай дарог, рамонтна-механічнай базы, будаўніцтвам жылых дамоў, магазінаў, клубаў, школ. Усяго ў пасёлку Пастаянным на Усць-Іліме ўжо жыве каля трох тысяч будаўнікоў.

Адначасова ад Брацка да Усць-Іліма пракладваецца аўтамабільная дарога. На большай частцы трасы ўжо адсыпана палатно.

Горад расшырае межы

З кожным годам прыгажэе горад над Бугам. Яго ўпрыгожылі дзесяткі новых жылых дамоў. Добраўпарадкаваны многія вуліцы, бульвары. Першы жылы мі-

краяён закладзен на ўсходняй ускраіне Брэста, цяпер вядзецца будаўніцтва раду прамысловых прадпрыемстваў. Пераўтвараецца аблічча вуліцы Узбярэжнай — заходніх варот горада. Яна забудоўваецца 5—9-павярховымі дамамі. Удвая супраць мінулагадня ўзрастае план падрадных работ па заказах жыллёвых кааператываў.

Шырокі размах набывае культурна-бытавое будаўніцтва. На Маскоўскай магістралі пачнецца ўзвядзенне 12-павярховай гасцініцы «Інтурыст» на 300 месц. Намечана пабудова дзіцячую бальніцу. Юныя гараджане атрымаюць тры дзіцячыя сады. У пасёлку Паўднёвым вырасце новая сярэдняя школа. Уступіць у строй вучэбны корпус інжынерна-будаўнічага інсты-

тута. Амаль паўмільёна рублёў выдаткавана на расшырэнне прадпрыемстваў гандлю і грамадскага харчавання.

Вялікія работы вядуцца па цепла- і газіфікацыі горада. Звадкаваны і прыродны газ атрымаюць яшчэ больш 7 тысяч кватэр. Усяго ў гэтым годзе на капітальнае будаўніцтва ў Брэсце выдаткавана 17,5 мільёна рублёў, на 41,4 працэнта больш, чым у мінулым годзе.

Аму-Дар'я спяшаецца да Каспія

Група супрацоўнікаў праектнага інстытута «Туркменгіправодгас» завяршыла складанне генеральнай схе-

мы развіцця Каракумскага канала. Гіганцкая водная магістраль пройдзе ад Аму-Дар'і да берагоў Каспійскага мора. Сумесна з Атрэкскай і Небіт-Дагскай веткамі яе даўжыня складзе 1450 кіламетраў. Агульны аб'ём капіталаўкладанняў у будаўніцтва складзе каля 6,5 мільярда рублёў. Толькі пры збудаванні воднага тракту будзе вынута каля 700 мільёнаў кубаметраў грунту. На канале намечана пабудова каля ста буйных гідратэхнічных збудаванняў і цэлы комплекс супрацьпаводкавых і ліўнеабаронных збудаванняў.

Будаўніцтва Каракумскага канала ад Аму-Дар'і да Каспія будзе завершана ў 1980 годзе. Краіна атрымае дадаткова мільён гектараў арашаемых зямель.

«КОСМАС - 110»

паспяхова завяршыў палёт

Запушчаны ў Савецкім Саюзе 22 лютага 1966 года штучны спадарожнік Зямлі «Космас-110» з жывёлінамі на борце 16 савіка зварыўшы касмічны палёт і на 330-м вітку паспяхова прыземліўся ў задзеленым раёне. За час каля дзвюццаці двух сутак палёту з дапамогай устаноўленай на борце спадарожніка навуковай апаратуры праведзен шырокі комплекс медыка-біялагічных даследаванняў, атрыманы пацярэнды даныя аб уплыве на арганізм жывёлін працяглага знаходжання ў касмічнай прасторы на значнай адлегласці ад паверхні Зямлі.

У палёце ўсе сістэмы спадарожніка працавалі нармальна; увесь комплекс сістэм пакізаў высокую надзейнасць функцыянавання ва ўмовах працяглага палёту ў стане бязважкасці, уздзеяння радыяцыйных выпраменьванняў на вялікіх вышынях і іншых фактараў касмічнага асяроддзя.

Медыка-біялагічная інфармацыя, атрыманая ў выніку палёту спадарожніка, дае падрабязныя звесткі аб рэакцыі арганізмаў жывёлін на знаходжанне ва ўмовах працяглай бязважкасці. Вялікае значэнне маюць даныя, атрыманыя ў выніку палёту аб дзейнасці на жывы арганізм касмічнага выпраменьвання і радыяцыйных паясоў Зямлі на вышынях да 900 кіламетраў.

Стан падроследных жывёлін—сабак Вецярок і Вугалёк — пасля прыземлення добры. У адпаведнасці з праграмай жывёлы будуць абследаваны і за імі будзе ўстаноўлена пільны нагляд.

Сабакі Вугалёк і Вецярок пасля палёту на касмічным караблі «Космас-110».

Вынікі апрацоўкі атрыманых матэрыялаў будуць апублікаваны ў перыядычным друку і навуковых часопісах.

НАШЫ КАРЭСПАНДЭНТЫ ПАВЕДАМЛЯЮЦЬ

ПРЫКЛАД МАЛАДЫМ

Усім раз, падыходзіць да прахалоднай шыкабодыбывата зноўда імі Кастрычніцкай рэвалюцыі, стара Савосыпак не можа стрываць хвалявання. Стане, падумае аб леным сваім і дзе далей. Болны трыццаці год хадзіць ён на гэтай дароце.

«Розіне Усманіянскае пенсіянеру Савосыпак. Вось ён, багаваті хлалук, выгадзе на луг кароў. Праўда, карова не слае, але што зробіш, банька навоўне да суседа па-стухом, дванадзіцца яму дапамагаш».

Малая краіна Савецкаў задыхалася ў барацьбе. Але новай народнай ўлада накіравалася аб моладзі, аб яе павучанні. Пакіравалі на курыя кавалёў і Пятра, потым на завод. Спачатку працаваў каналем, затым памочнікам майстра, а пасля ваіны ўзначаліў цэх. Адсюль пайшоў на пенсію.

У канальска-пярэтоўчым цэку з Пятром Мікалаевічам вітацця за руку. Для больш сталых ён — старэйшы таварыш, для моладзі — сама гісторыя завода, настаўнік.

Сённяшні начальнік цэха Міхаіл Сулімаў таксама пачынаў з кавалія. Колькі год працаваў разам з Пятром Мікалаевічам. Прыглядзеўся, вучыўся. Пасля заканчэння вучэбнага тэхнікума стаў кіраваць цэхам.

ПРАДУКЦЫЯ НОВАГА ЗАВОДА

У горадзе Кобрыне пачаў вытупск прадукцыі нова завод жалезабетонных канструкцый. На будоўлі адраўдзена першыя сотні будак, карнізаў, перакрываццёў і іншых жалезабетонных шарабаў.

Я. ДІФАНАУ.

СТАРАЖЫЛ ВЁСКІ КАШЭВІЧЫ

Падатка жыхару вёскі Кашэвічы Кірылю Іванавічу Чау-су споўнілася 100 гадоў. Аду-вае ён сміе добра. У Кірыла Іванавіча было тры сыны, якія загинулі ў Вялікую вайну. Аду-вае яго дачку спалілі фашы-сты. Чатыры іншыя дачкі пра-цуюць у калгасе. Кірыла Іванавіч мае 17 унукаў, 12 праўну-каў і 19 прапраўнукаў.

В. ХВАЦІЦКІ. Пятрыкаўскі раён.

А гэты прыклад зусім свежы. Гендзь Рубанаў прайшоў на завод пасля арміі. Да арміі ён скончыў Віленскі машынабудавальны тэхнікум.

«Добрая хватка ў хатні!» — не раз адзначыў Пётр Мікалаевіч.

А Гендзь тым часам дэлоўваў тавары-стак цэха. Да ўсяго яму была сярня. Та браўся за станок, які працаваў не на поўную нагрукку, та задумваўся над устарэлай тэхналагічнай апаратай. І тады ішлі раз-дкі, удакладненні, дэмантаж. Праўда, не ўсё і не заўсёды ўдавалася адразу, і тады яму дапамагав Пётр Мікалаевіч. Цяпер ула-стак і змена Гендзя Рубанава азначае перадавымі на заводзе.

Ды ці толькі ў канальска-пярэтоўчым б'ець пачынаўшій Пятра Мікалаевіча? На заводзе так кажучы: «У нашата Мікалаевіч кавальскай справе б'ея рэспубліка, ву-чылася».

Каля падрастэў сыны Савосыпачка Дамі-рый і Леанід, яны таксама прыйшлі на за-вод і сталі разам з банькам на працоўную вахту. З завода і ў армію пайшлі, а ім на амену прыйшла малодшая дачка Ірэна.

«Скончылася працоўная змена. Веснае сонца, усміхаюцца ў апошні раз, ану-кацца за заводскія сцены. Заўтра Са-восыпачка».

Колькіх яноў прыдзе сюды, да таварышаў. І выкай там, у лаверцы, адзначана, што ён пенсіянер, але ён аб гэтым і не думае.

А. ЯРОХІН.

РАСТУЦЬ ЗБЕРАЖЭННІ КАЛГАСНІКАЎ

Аб палітычны дабрабыт працоўных нашага раёна вяскара сведчаць рост укладу працоўных у ашчадныя касы. Ка-лі на пачатку 1963 года яны складалі 1 797 тысяч рублёў, то на 1 студзеня сёлетняга года — 2 889 тысяч рублёў. За гэты час ашчадныя касы прадалі насельніцтву аб-ластай дзвяржаўнай тэхнарацыйнай пазакі на суму 40 тысяч рублёў. За тры гады коль-касць укладчыкаў павялічылася на 1 832 чалавекі. Цяпер кожны пятая жыхар раёна карыстаецца паслугамі ашчадных кас.

У сувязі з ростам даходаў калгасаў і савгасаў ўзрастаў укладчы і жыхароў вёсак. Так, напрыклад, у ашчаднай касе пры Вераніцкім паштовым аддзяленні сувязі за тры апошнія гады яны ўзрастаў ў два разы і складалі на 1 студзеня 1966 года 155,5 тыся-чы рублёў.

І. НОВІКАЎ. Жыткавіцкі раён.

ПАДЗЕІ • ЛЮДЗІ • ФАКТЫ

БАРЫСАЎ

Тут нядаўна эманцэіравана машына-лічыльная станцыя. Яе паслугамі карыстаюцца 13 прадпрыемстваў Барысава, Жодзіна, Плешчаніц і Крупака. Станцыя добра аснашчана, мае падсумоўваючыя, вылічальныя, фактурныя машыны. Рыхтуюцца да пуску два комплекты лічыльна-перфарцыйнага абсталявання.

МАСКВА

У Лейпцыгу закончыўся традыцыйны міжнародны весна-вы кірмаш. Ва Усесаюзнай гандлёвай палаце стала вядома, што журы міжнароднага кірмашу прысудзіла савецкім экспанатам дзевяць золатах медалюў. У прыватнасці, гэтую ўзнагароду атрымаў беларускі трактар «МТЗ-52».

БАБРУЙСК

На будоўніцтве Беларускага шыннага завода завершан яшчэ адзін цыкл работ: закончана ўстаноўка 86 апорных калон для мантыва каркаса бытавога корпусу, блока механічных устаномак і дапаможных цэхаў. Хутка будзе закла-дзен фундамент корпусу буйнагабарытных шын — самага вялікага збудавання будучага завода: плошча яго складзе 170 тысяч квадратных метраў.

АШМЯНЫ

Ашмянскі народны тэатр набыў вялікую папулярнасць не толькі ў сваім, але і ў суседніх раёнах — Смагонскім, Гіюсскім, Астравецкім, куды ён не раз выязджаў на га-стролі. Нядаўна на сцэне раённага Дома культуры ашмян-цы паказалі 25-ую па ліку прэм'еру — музычную камедыю «Васелле ў Малаінаўцы».

ГОМЕЛЬ

На суднабудоўніча-суднарамонтным заводзе закончана абсталяванне яшчэ аднаго пасажырскага цэлахода. Ён буд-зе перавозіць турыстаў на лініі Гомель—Кіеў. На судне 138 спальных месцаў у каютах другога і трэцяга класаў. Да паслуг падарожнікаў абсталяваны буфеты з халадзільнымі ўстаноўкамі, газавая кухня. На заводзе рыхтуюцца да вы-пуску некалькіх крылатых цэлаходаў тыпу «Ракета» і «Бе-ларусь», якія таксама будуць курсіраваць па Дняпры, Пры-пяці і Бугу.

ФРУНЗЭ

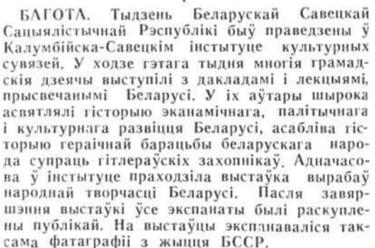
Новы мінерал, аналогія якога была нядаўна выяўлена ў штаце Невада (ЗША) і які назван «этчэліт», знойдзены так-сама ў гарах Паўднёвай Кіргізіі. Асноўны састаў гэтага аранжава-чырвонага з алмазным бляскам мінерала — мыш'як, сурма і сера. Акрамя таго, ён утрымлівае яшчэ 16 элементаў тэблы Мендэляева, у тым ліку медзь, ты-тан, нікель, срэбра, свінец.

БАРАНАВІЧЫ

У горадзе будоўля буйнейшы ў рэспубліцы камбінат зборных жалезабетонных вырабаў і канструкцый. Прадук-цыя прадпрыемства будзе шырока выкарыстана на будоў-ніцтве новых заводаў і фабрык, на ўзвядзенні жылых дамоў у гарадах і сёлах рэспублікі.

БАГОТА. Тыдзень Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі быў праведзены ў Калумбійска-Савецкім інстытуце культурных сувязей. У ходзе гэтага тыдня многія грамад-скія дзеіны выступілі з дакладамі і лекцыямі, прысвечанымі Беларусі. У іх аўтары шырока асвятлялі гісторыю эканамічнага, палітычнага і культурнага развіцця Беларусі, асабліва гі-сторыю тэраічнай барацьбы беларускага на-рода супраць гітлераўскіх захопнікаў. Адначасо-ва ў інстытуце праходзіла выстаўка вырабаў народнай творчасці Беларусі. Пасля завяр-шэння выстаўкі ўсе экспанаты былі раскупі-лены публікай. На выстаўцы экспанаваліся так-сама фатаграфіі з жыцця БССР.

ХАНОЙ. У час чарговага палёту амерыкан-скіх самалётаў на тэрыторыю Дэмакратычнай Рэспублікі В'етнам яны падверглі бамбёжам дзіячы сад у раёне Лехту, правінцыя Куанг-бін. У выніку гэтага варварства забіта 10 дзяцей ад трох да шасці год і дзве выхава-цельніцы, 8 дзяцей і 6 чалавек з абслугоўваю-чага персаналу паранены. Будынак сада цап-кам разбураны.

Першы і другі агрэгаты гідраэлектра-станцыі на Ніле (ААР). Будоўля вядзецца пры дапамозе Савецкага Саюза.

Фота А. Мігушына.

ЗАНЯТОСТЬ МОЛОДЕЖИ

Эканомісты і прэса многіх стран не срываюць сваёй асаблівасці па паводу росту безра-ботнасці, асабліва сярод мо-лодзёі. На Западе да-же пачаўся тэрмін «новае пакаленне покірае». Это пакаленне — без-работная моладзь. Корреспондент агент-ства печати Новости по-просил начальника отде-ла производительности труда и трудовых ресур-сов Госплана СССР Ни-колая Роговского рас-сказать как решается про-блема занятости мо-лодежи в Советском Союзе. Вот что он рассказал.

Там, где рынок труда пред-лагает больше рабочих рук, чем их может поглотить про-мышленность и сельское хо-зяйство, зам неизбежны «ли-шние». Здоровые, трудо-способные, но... лишние. В США, например, в 1963 году 730 ты-сяч юношей и девушек в воз-расте от 16 до 21 года не хо-дили в школу и не работали. В 1964 году эта цифра возрос-ла на 22 процента. Если такая тенденция будет продолжаться, через пять лет в стране будет почти полтора миллиона безработных среди мо-лодежи.

Чаще всего отсутствие рабо-ты для миллионов молодых людей объясняют жестокой конкуренцией предпринимате-

лей и связанной с ней автома-тизированной производств. Други-ми словами, технический про-гресс из блага превращается во зло. В Советской стране также быстрыми темпами идет про-цесс автоматизации произ-водственных процессов. При этом он сопровождается увеличе-нием производственных мощ-ностей, строительством новых предприятий. Высвобождаю-щиеся рабочие оказываются за-нятыми на новых участках производства.

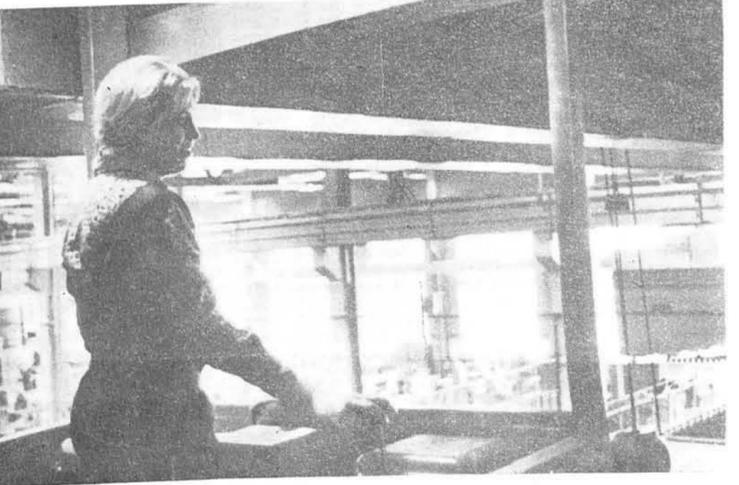
Крупнейший в стране авто-мобильный завод имени Лихаче-ва, например, несколько лет назад выпускал в год десятки тысяч автомобилей марки «ЗИЛ-164». За последнее вре-мя здесь автоматизирован ряд технологических линий. Но со-тням высвободившихся рабочих не покинул завод, потому что одновременно строились новые цеха, предприятие перешло на выпуск более мощного авто-мобиля — «ЗИЛ-130».

Известно, что автоматизация увеличивает производи-тельность труда и выпуск про-дукции, в то же время она при-носит к тому, что многие рабо-чие становятся лишними. В СССР сейчас электрифициру-ются тысячи километров же-

лезных дорог. Закрываются де-сятки и сотни ставших ненуж-ными паровозных депо. Что де-лать с рабочими, которые были заняты в них? Этот вопрос ус-пешно решается сразу же в процессе электрификации до-рог. Рабочих обучают специ-альностям, близким к тем, что они имели. Им дают возмож-ность пойти на любое пред-приятие.

Ежегодно в различные от-расли народного хозяйства СССР приходит в среднем 2,8 мил-лиона молодых рабочих. Учи-тая, что требуется замена лю-дей, достигших пенсионного возраста, юношам и девушкам, идущим учиться с отрывом от производства (число последних стремительно растет), и раз-личные другие причины, еже-годно потребность народного хозяйства в рабочих и служа-щих можно определить пятью с лишним миллионам человек. Другими словами, спрос на ра-бочую силу превышает предло-жение. Разница покрывается за-счет других трудовых ресур-сов (приток рабочих из сель-ских местностей как следствие механизации сельского хозяй-ства, активное участие женщин в производстве и т. д.).

Значительную часть ежегод-ного пополнения рабочей си-лой промышленности и сель-ского хозяйства составляют мо-лодые люди, окончившие школу. В этом году средние городские и сельские обще-образовательные школы СССР выпускают 950 тысяч юношей и девушек. Это примерно в пол-тора раза больше, чем в прош-лом году. Две трети выпуск-ников (свыше 600 тысяч чело-век) пойдут работать в народ-ное хозяйство. Остальные бу-дут продолжать учебу в вузах, техникумах, специальных сред-них учебных заведениях. Восемьдесят шесть миллионов шко-льняков закончат 3 миллиона 760 тысяч уча-щихся. Большинство из них будут учиться дальше. Практи-кованнее в последние годы раньше привлечение подрост-ков в производство не оправ-дало себя. Современный уро-вень развития производств тре-бует высококвалифициро-ванных кадров. Восемьдесят миллионов работников мини-мум зачастую оказываются не-достаточными; промышленные предприятия охотнее берут ра-бочих со средним образова-нием. Чтобы обеспечить воз-можность всем желающим полу-чить среднее образование, се-годня в производстве и т. д.)

ЖАНА ГАЙДАМАКАВА нядаўна скончыла сярэднюю школу і прыйшла працаваць кранаўшчыцай у зборчым цэх Аршанскага завода «Чырвоны Кастрычнік». За-раз дзяўчына рыхтуюцца да наступлення ў машынабу-даўнічы інстытут.

Фота І. Стэца.

СЕГОДНЯ И ЗАВТРА

дет расширена еще на один миллион учебных мест. Более 350 тысяч выпускни-ков восьмилетних школ 1965 года поступили в техникумы, около 700 тысяч — в профес-сионально-технические учебные заведения и часть, значительно меньшая по сравнению с пре-дыдущими годами, пойдет учени-ками на промышленные пред-приятия, в совхозы и колхозы, торговлю и другие отрасли хо-зяйства.

Высшие учебные заведения оканчат 406 тысяч молодых специалистов. Техникумы и другие средние специальные учебные заведения выпускают 620 тысяч специалистов сред-ней квалификации. Большинст-во из них уже знают место своей будущей работы. Как правило, студенты проходят практику на тех предприятиях, где будут трудиться после за-щиты диплома.

Надо сказать, что примерно 3 процента от общего числа учащихся в восьмилетних об-щественно-образовательных школах не заканчивают их по разным причинам. Это обстоятельство теперь учтено. Правила прие-ма в профессионально-техни-ческие училища раньше преду-сматривали 7—8 классов обра-зования. Теперь училища в ря-де случаев принимают и под-

ростков, оставивших школу после шести классов. Одна из причин хронической безработицы молодежи кани-талитических стран — эконо-мические условия, в которых нет места для некавалифици-рованных и полуквалифициро-ванных рабочих. Советская мо-лодежь и, в частности, подро-стки трудностей такого рода не встречают. Советское прави-тельство считает трудовое вос-питание подростков делом пер-востепенной важности. Для то-го, чтобы молодежь испытыва-ла минимум трудностей при поступлении на работу, в мас-штабе всей страны вводят до-полнительные городки и район-ные подразделения и утвержда-ются планы ее трудоустройст-ва. Правительством установле-ны брешь рабочих мест для мо-лодежи в пределах 3—5 про-центов от общего числа рабо-тающих.

Встречаются, конечно, у нас еще и трудности частного по-рядка. Как-то в газете «Прав-да» была опубликована статья «Где работать подросткам?». Авторы ее — руководители пар-тийных и советских организа-ций города Енисейска (Красно-ярский край) обеспокоены тем, что рост населения значитель-но обгоняет развитие промыш-ленности в городе. Вопрос, за-данный ими, не нов. В СССР

около 800 городов с населе-нием до 50 тысяч человек. И все они в большей или меньшей степени сталкиваются с проб-лемой трудоустройства местной молодежи. В таких городах сейчас планируется создание предприятий легкой промыш-ленности — пищевой, текстиль-ной и т. д. Именно здесь будет расширяться сеть профессио-нально-технических учебных за-ведений. Обученная молодежь разведется в те районы стра-ны, которые испытывают недо-статок в рабочей силе. Еще одним из путей обеспе-чения занятости молодежи яв-ляется плановое перемещение рабочих. Бурно развивающиеся районы Сибири и Дальнего Востока, строящиеся там круп-ные промышленные комплексы привлекают сотни и тысячи юношей и девушек. Вот почему средний возраст населения большинства молодых сибир-ских городов — менее тридца-ти лет. Словом социалистическая си-стема планирования произво-дства дает возможность не только рассылать на неско-лько лет вперед развитие экономики страны, но и увязы-вать рост промышленности с на-личием трудовых ресурсов и распределяем их. Поэтому советская молодежь не знает, что такое безработица.

ДЛЯ ТЕХ, КТО НЕ ЧИТАЕТ ПО-БЕЛОРУССКИ

Живет в белорусской Ге-роне Турец священник Де-риос Черняк. Интересная и необычная судьба у этого человека. В годы Великой Отечественной войны он сражался против фашист-ских захватчиков, ходил в атаку с автоматом в руках и крестом на шее. В одном из боев в самом конце войны был тяжело конту-жен, полностью потерял слух. Когда выплылся из госпиталю, война уже окон-чилась. Демобилизованные солдаты ехали домой. Сре-ди них был и Георгий Чер-няк, на груди его сияла ме-даль «За взятие Берлина» [«СВЯЩЕННИК З ТУРЦА»].

Своему земляку в Англии рассказывает С. Слониме наш автор С. Калиновский в статье «НЕ ВЕРЦЕ ТАКИМ «ПРЫЯЦЕЛЯМ!». Город рас-тет, не узнает его. Протя-нулся он уже вдоль Ро-жанского шоссе. На улице Пушкина построен новый широкоэкранный кинотеатр, гостиница «Щара». Хорошее впечатление оставляют и де-ревни под Слонимом у тех, кто приезжает сюда из-за границы после долгой разлу-ки с Родиной.

В этом номере мы печатаем отрывок из нового романа белорусского писателя Илья Гурского «Родина». Бургомистры, полицейские, которые в годы войны вер-но служили гитлеровцам, спасаясь от наступавшей Со-ветской Армии, удрали на Запад. В поезде, который, направляется в Берлин, оста-навливается на станции Вар-шава, в последнем вагоне едут Рагуля и Ганько. Ку-шель и Абрамова, предате-ли рангом пониже [«У АПОШНІМ ВАГОНЕ»].

В годы войны в лесах под Минском в партизанском отряде «Непобедимый» вместе с белорусами сража-лись словаки, перешедшие на нашу сторону. Еще на-ходясь в Минске, они помо-гали подпольщикам взры-вать станции на заводах, са-молеты, которые базиро-вались на Минском аэродро-ме [«У ЛЯСАХ ПАД МІН-СКАМ»].

О фестивале белорусско-го искусства в Сибири рас-сказывается в статье «НА ГАСЦІННАЙ ЗЯМЛІ СІБІР-СКАЙ» и «ЗЕМЛЯКІ». Пер-вым встретил белорусских эристов Кемерово. Город был украшен белорусскими флажками, газета «Кузбас» посвятила целый номер на-шей республике.

В Сибири живет много бе-лорусов. Это и директор од-ного из крупнейших пред-приятий Новокузнецкого за-вода металлоконструкций А. Корниенко, и пенсионер, участник гражданской вой-ны М. Бельский, учитель-ница из Прокопьевска Л. Першина-Талаш — правнучка легендарного партизана де-да Талаша. Встречи с зем-ляками-белорусами особен-но интересны и волнующи. Фестиваль стал праздником русских и белорусов, сим-волом единства всех наро-дов нашей Родины.

В переполненном демон-страционном зале пракской гостиницы «Интернациональ» проходил междуна-родный конкурс моделей одежды «Мода 1967 года...» Художники-модельеры раз-ных стран предложили мно-го новых, удивительно про-стых решений костюма на-шего современника. Лаконизм современной архи-тектуры, бурный темп жиз-ни, завоевание космоса — все нашло отклик в моде-отбавкевых гибких силуэ-тах, плавных линиях, вырази-тельном рисунке деталей «НАРАДЖАЕЦЦА НОВАЯ МОДА».

НА ГАСЦІННАЙ ЗЯМЛІ СІБІРСКАЙ

Першай сустрэла беларускіх майстроў мастацтва сталіца індустрыяльнага Кузбаса — Кемерава. Горад быў уцягнуты жывымі беларускімі сцягамі, прывітальнымі лозунгамі на беларускай мове. У вітрынах магазінаў, на аўтамабільных, на балконах дамоў — усюды фестывальныя эмблемы: сцягі з беларускім і рускім нацыянальным арнамантам, аб'яднаная скрыпачным ключом — сімвалам мастацтва. Месяцова газета «Кузбас» прысвяціла нумар нашай рэспубліцы, яе прамысловасці, сельскай гаспадарцы, культуры і мастацтву.

Радасная атмасфера панавала ў Кемераўскім тэатры аперэты ў дзень адкрыцця фестывалю. Пасля выступлення Міністра культуры РСФСР Н. Кузняцова гасцей вітаў шахцёр А. Кавалёў. Ён паднёс ім падарункі — шахцёрскую лямпачку. «Няхай гэта лямпачка асветляе вашу дарогу па шляхах фестывалю», — сказаў ён пад апладысменты прысутных. Выступіў абаронца Брэсцкай крэпасці, апаратчык коксахімічнай вытворчасці Кузнецкага металургічнага камбіната Р. Семянчук. Калі галоўны рэжысёр тэатра аперэты Т. Гогола вітала беларускіх артыстаў, з балконаў тэатра нечакана для ўсіх заспяваў хор... Гучалі песні Уд. Алоўнікава «Сярдзіма мая дарагая». Гэты сюрпрыз прыгатавалі Акадэмічная капэла дома культуры Кіраўскага раёна і студэнты музычнага вучылішча.

Міністр культуры БССР М. Мінковіч перадаў у прад'ём падарунак — беларускія цымбалы. «Няхай струны гэтых цымбалаў сьпяваюць заўсёды аб дружбе беларускага і рускага народаў», — сказаў ён.

Пачаўся канцэрт. Рыгор Пятрэнка прачытаў верш Петруся Броўкі «Радзі», а Дзяржаўная акадэмічная харавая капэла і Дзяржаўны сімфанічны аркестр БССР выканалі фінал кантаты А. Багатырова «Беларусь». Гледаны доўга не адпусцілі са сцэны Н. Ткачэнка і І. Сарокіна, Т. Ніжнікаву і В. Чарнабаева. Доўга апладыравалі хору Е. Цітовіча і ансамблю А. Апанасенкі.

Калі артысты філармоніі Н. Халезін і С. Машанскі выканалі песню аб Мінску М. Шуміліна, слухачы ўбачылі на экране калярковыя кінакадры Мінска. І прысутныя нібы пабылі ў нашай сталіцы.

Канцэрты беларускіх артыстаў праходзілі адначасова па ўсім Кузбасе. У клубе адной з шахт горада Новакузнецка выступіла эстрадная група з удзелам заслужанага артыста БССР Г. Дзідзенкі. А эстрадны аркестр беларускага радыё і тэлебачання — у палацы культуры шахты «Байдаўская». Працоўныя руднікоў Горнай Шоры слухалі эстрадную групу з удзелам Э. Амацкі. Дзяржаўны сімфанічны аркестр БССР выступіў у Кемерава. Кампазітары Уд. Алоўнікаў і Ю. Семянкі сустрэліся з будаўнікамі

Заходне-Сібірскага металургічнага завода ў горадзе Новакузнецку.

Незабыўнае ўражанне пакінула як у гасцей, так і ў гаспадароў сустрэча беларускіх артыстаў з хлебарабамі таёжнага сяла Ліствішка — радзімы камянаўта Аляксея Леонава. Дзве гадзіны працягваўся канцэрт, які часта перапыняўся апладысментамі. Доўга не хацелі гледзець адпусціць са сцэны цымбаліста А. Астравенка, выканаўцу народнага песня С. Гудевіч і іншых удзельнікаў ваяжкі. Пасля канцэрта госці доўга размаўлялі з калегамі, якія прыявілі з вількую цікавасць да жыцця Беларусі, культуры і мастацтва яе народа.

У цэлай абстаноўцы прайшлі выступленні артыстаў таксама ў раённым цэнтры Тысулі. Гасцям былі ўручаны падарункі і сувеніры. Гарнікі залатых руднікоў паднеслі набор узораў руды, паляўнічыя-прамысловыя — магутныя рогі прыгажуня-лася і кедровыя арэхі, рыбакі — велізарнага шчупака.

У кінатэатрах Кемерава і Новакузнецка пачаўся фестываль беларускіх фільмаў. Дэманструюцца «Альпійская балада» і «Горад майстроў».

А наперадзе — нашы сустрэчы. На гасціннай сібірскай зямлі беларускіх артыстаў чакаюць Новасібірскае Омск, а таксама вясельнага Урала — Свядлоўск.

СУСТРЭЧА СА СТУДЭНТАМІ

Літаратурны вечар, які адбыўся ў актавай зале філалагічнага факультэта БДУ імя Ул. І. Леніна, сабраў поўную аўдыторыю. На сустрэчу са сваімі чытачамі прыйшоў народны пісьменнік Міхась Лынькоў. Ён сустрэўся з будучымі выкладчыкамі літаратуры — з тымі, хто ведае і любіць яго кнігі з дзяцінства. Студэнты-філолагі, выкладчыкі ўніверсітэта і ўсе, хто быў на гэтым вечары, апладысментамі і кветкамі сустрэлі любімага пісьменніка.

Народны пісьменнік падзяліўся сваімі думкамі аб стане сучаснай беларускай літаратуры напярэдні адп'яднае В з'ездзе пісьменнікаў Беларусі, выказаў меркаванні аб перспектывах росту і развіцця нашай літаратуры.

На сустрэчы выступілі маладыя паэты, члены ўніверсітэцкага літаратурнага аб'яднання «Узлёт» — М. Дукса, Ул. Дзюба, М. Вяршынін, А. Казловіч, Ю. Голуб.

У заключэнне вечара Міхась Ціханавіч адказаў на шматлікія пытанні ўдзельнікаў сустрэчы, даў аўтаграфы чытачам.

Фота А. Кудраўцава і С. Супруна.

ЗЕМЛЯНІ

У абласным статыстычным упраўленні мне далі дакладную дэведку: на тэрыторыі Кемераўскай вобласці жыве 24 500 беларусаў. Хто яны, нашы землякі, які ўклад уносяць у жыццё гэтага багатага і вялікага краю, як адгукнуцца на нашы выступленні?

Першыя ж канцэрты прынеслі першыя прыемныя знадмствы: вольны і завочныя.

Вольга Жукоўская нарадзілася ў Полацку. Жыве сёння ў Новакузнецку, працуе ў трэсце «Кузнецкірамбуд». У цэлу змалей Кузнецкага металургічнага камбіната працуе яе муж — таксама палачанін.

— Як толькі мы даведаліся, што ў нас будуць выступаць беларускія артысты, — расказвае Вольга, — мы адразу кінуліся ў калю. Сястра мая, настаўніца, вырашыла ў вёсцы, таксама выкарыжывае не прапусціць ніводнага канцэрта. Кожны вечар яна спяшчалася на аўтобус, позна ўначы вярталася дадому, каб з раіцы даць урокі і зноў наехаць у горад. Вялікая была наша радасць, калі мы пачулі са сцэны беларускую песню. Песні нашы гучаць і па радыё, і з экрану тэлевізараў, але ўсё гэта не можа параўнацца з тым, што бачыш са сцэны.

Мы плавлі у Кузбасе металургічным дзіцем, будзем заводчы. Жывём няблага, добра зарабляем, прывыклі ўжо да клімату і лічым сябе сібіракамі. Але не забываць і родны край, і матчыну мову. Вельмі прыемнай была для нас, беларусаў-кузбасаўцаў, сустрэча з землякамі. Прыемна было пачуць родную песню, убачыць знаёмыя танцы, проста пагутарыць з людзьмі. Вось чаму мы не толькі не прапусцілі ніводнага канцэрта, але прыходзілі да артыстаў за кулісы, запрашалі іх да сябе.

«Беларусы-кузбасаўцы. Аднаго з маіх новых знаёмых лёсе ў час вайны закінуў у далёкую Бельгію.

Зразумела, што ваеннапалонны шахцёр Нічыпар Вашчылаў не захачаў працаваць на немцаў. Разам з рускім сябрам яны невалі механізмы, сыпалі ў машыны пясок, а калі трапілі на іншыя работы, пачалі псаваць сабе рукі, наносіць адзін аднаму раны, абы толькі не працаваць на ворага. Пры першай жа магчымасці Нічыпар Вашчылаў уцёк да партызан і да канца вайны змагаўся ў радах бельгійскай партызанскай брыгады. Цяпер ён будзе прадпрыемства вялікай хіміі, працуе цесляром-бетончыкам.

— У нас палова пасёлка беларусы, — расказвае Нічыпар Пятровіч. — Нават наш настаўнік стварыў хор. Спяваем родныя песні. Збіраемся выступіць у суседнім саўгасе. Ну, вядома ж, усёй Верхнятолкай і сабраліся на канцэрт, як толькі даведаліся пра фестываль. Кожны вечар дзяжурым цяпер ля тэлевізараў. З фестывалем нас вішчуюць суседзі — рускія, татары, украінцы.

Нічыпар Вашчылаў доўга расказваў мне пра свае ўражанні ад сустрэчы ветэранаў бабё ў Беларусі, якую склакала рэдакцыя газеты «Кузбас». З'явіліся ў мяне ў дні фестывалю і іншыя цікавыя знаёмствы. Гэта і дырэктар аднаго з буйнейшых прадпрыемстваў у Новакузнецку завода металаканструкцый Аляксандр Сцяпанавіч Карніенка, і пенсіянер, удзельнік грамадзянскай вайны М. Беленькі, і настаўніца з Пракоп'ёўска Л. Першына-Талаш.

Так, гэта не супадзенне. Лідзія Васільеўна Першына-Талаш сапраўды праўнучка славутага героя коласаўскай

«Дрыгвы», якому ў Петрыкаве настаялены помнік.

Усё гэтыя дні ў Кузбасе лятала завіруха, і я не змог дабрацца да Пракоп'ёўска. Названіў у Пракоп'ёўскае прафесійна-тэхнічнае вучылішча № 9, дзе працуе Лідзія Васільеўна.

— Так, гэта я, сапраўды, Талаш. — пацвердзіла яна. — У Сібіры мы ўжо восем гадоў. Прывыклі. Як трапіла? Проста, пасля інстытута выйшла замуж, у мяне два хлопчыкі — Саша і Генадзь, тут выраслі. Аднак Петрыкава свайго не забываю. Вучу дзяцей беларускай мове. Прывезла з дому ўсе падручнікі. Рэгулярна чытаем «Настаўніцкую газету», «Бяроку», «Работніцу і сялянку». Павяла сваіх малых на кан-

цэрт. Яны ўсё пыталіся: «А маму бабуля не выступае?» Будзеце пісаць, перадавайце, калі ласка, паплон маёй маці Ніне Пятроўне Талаш-Юрчанка. Жыве яна ў Петрыкаве. Перадавайце прывітанне ўсім петрыкаўчанам, студэнтам Мазырскага педінстытута, дзе я вучылася на фізмале.

Толькі з некалькімі з 25 тысяч землякоў пазнаёміўся я ў час фестывалю. Усё прагнулі больш даведацца пра родны край, гаварылі, што лічаць фестываль сваім асабістым святам. Фестываль і быў такім — святам усіх і кожнага, святам рускіх і беларусаў, сімвалам аднасі ўсіх народаў нашай адзінай Радзімы.

М. МАРЦІНКОУСКІ.

Леанід ЯКУБОВІЧ

РАЊЦА

Апетая у песнях
Уся у звонкіх росыпах
Усталая раница смяшлівае
І разбудзіла сонныя лясы.
Па срабрыстай, плячужай
У зіхоткім вянку вясёлак
Гіраімчалася да рэчкі
У чырвонай хусцінцы,
Панясла на плячах сваіх
Паласкала тугія носы
У вадзе і ў нужалых туманах;
Карагоды вадзіла з
На шырокіх, зялёных
Разам з звонкім,
Павяла хлапчужку
У чароўнае лета,
І ў тугу залацістых
Красан.

СОНЕЙКА

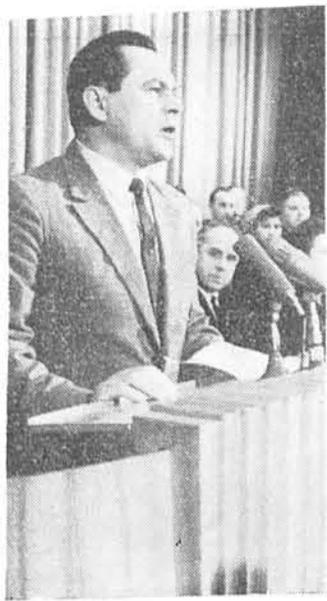
Поіць сонца ласкаю
Лісціні бярозак,
Ціхай ходзіць назкаю
Стужкамі дарожак.
Пакурыць ялінкі трошкі,
Не калолі каб зайцоў,
Пацалі мянкі ножкі
Хлапчужоў двух, блізняцоў.
Разам з радугай нап'ецца
З рэчкі чыстае вады,
Адпачыць затым нясецца
Пад дубочак малады.
Пасваляць і прыгрэе,
А як прыдзе пара спаць,
Тады ўрац пачырванее,
Ціха ўніз пачне спаўзаць.
За лес-бор закоціцца,
Кожны ліст чапллюцца —
Шчэ свавольці хочацца,
Дзённек успамінаюцца.

У Магілёўскіх архітэктараў

Нядаўна ў Магілёўскім абласным упраўленні будаўніцтва і архітэктуры была разгледжана схема новага генеральнага плана горада, якая карэнным чынам аднавілася ў сувязі з будаўніцтвам камбіната сінтэтычнага валакна. На пасаджэнні быў разгледжаны праект дэталёвай планіроўкі Задняпроўскага раёна ў паўднёвай частцы горада, дзе сёння вядзецца вялікае жыллёвае будаўніцтва. У наступным годзе ў гэтым раёне плануецца пабудаваць Палац культуры на 1200 месц. Праект Палаца распрацоўвае аўтарскі калектыў «Белдзяржпраект».

ДЗЯРЖАУНЫ РУСКІ ТЭАТР БССР ІМЯ М. ГОРКАГА АЖЫЦЯВІў ПАСТАНОУКУ СПЕКТАКЛЯ ДРАМЫ М. ЛЕРМАНТАВА «МАСКАРАД». НА ЗДЫМКУ: СЦЭНА СА СПЕКТАКЛЯ, У РОЛІ АРБЕНІНА — ЗАСЛУЖАНЫ АРТЫСТ БССР В. ЯНКОУСКИ, НІНЫ — АРТЫСТКА Л. БЫЛІНСКАЯ.

Фота Ул. Крука.

пил член президиума Всенгерского совета профсоюзов Шандор Силади. Венгерские трудящиеся, заявил он, клеймят авантюристическую политику США и окажут всестороннюю поддержку вьетнамским патриотам. О решительной поддержке справедливой борьбы вьетнамцев заявили также Центральные советы профсоюзов Польши и Чехословакии.

Прекращения агрессии США все более решительно требуют рабочий класс и прогрессивные силы Франции, Италии и других стран Западной Европы, народы Азии, Африки, Латинской Америки. Мощные голоса протеста раздаются и из Австралии. Одно из крупнейших профсоюзных объединений этой страны — Совет профсоюзов штата Новый Южный Уэльс, в состав которого входит 101 профсоюз, — единодушно принял резолюцию, осуждающую решение правительства Австралии о посылке новых контингентов войск на помощь агрессорам. Рабочие Нового Южного Уэльса призвали свой совет профсоюзов развернуть широкую кампанию протеста по всей стране. Подобное решение

ПЛАМЯ ГНЕВА

принято и профсоюзами Коста-Рики, ряда государств Африки.

Да, пламя возмущения агрессией США охватывает все новые слои мировой общественности. И это не случайно. Народы мира все больше сознают, к каким роковым последствиям может привести война во Вьетнаме, если вовремя не обуздать агрессора. Опыт истории показывает, что только единые действия всех прогрессивных сил могут обуздать реакцию, защитить мир

и будущее нашей планеты. Вот почему все здравомыслящие люди требуют от США отказаться от продолжения бессмысленной войны, строгого соблюдения Женевских соглашений и вывода своих войск из Вьетнама. Рано или поздно 300-тысячной армии США все равно придется убраться из этой страны под ударами бойцов Национального фронта освобождения. Вьетнамский народ победит в священной борьбе за свободу и независимость. Залогом этому крепнущий

фронт антиимпериалистических сил на всех пяти континентах, симпатии и солидарность с вьетнамским народом всех, кому дорог мир на земле.

НА СНИМКЕ: собрание общест-венности белорусской столицы в поддержку борьбы вьетнамского народа против американских агрессоров, которое состоялось недавно во дворце культуры минских камвольщиков. На трибуне белорусский писатель Андрей МАКАЕНОК. Фото В. Китаса.

Американская военщина, ведущая грязную войну во Вьетнаме, совершает все новые и новые преступления. Чувствуя свое бессилие перед мужественными южновьетнамскими патриотами, США пошли на то, что не решился сделать даже Гитлер, — рассеивают над территорией Южного Вьетнама ядовитые химические вещества, уничтожая посевы, растительность, леса. Мир стал свидетелем того, как попираются общепризнанные нормы международного права, гуманизма и человеческой морали. Это вызывает гнев и возмущение советского народа, всех честных людей нашей планеты.

Голос миролюбивого человечества, осуждающего американскую агрессию, звучит сейчас с особой силой. В соответствии с решением Гаванской конференции трех континентов во всех странах мира проходит неделя солидарности с вьетнамскими патриотами. В городах и селах Советского Союза проходят массовые собрания и митинги, на которых рабочие, крестьяне и интеллигенция поддерживают политику Советского правительства по отношению к агрессии США во Вьетнаме, требуют положить конец варварским бомбардировкам ДРВ, прекращения грязной войны в Южном Вьетнаме.

Советский народ, верный принципам социалистического интернационализма, всегда был и будет на стороне правого дела вьетнамского народа, оказывал и будет оказывать ему вместе с другими странами всемерную поддержку и помощь как в строительстве промышленности, так и в отражении агрессии.

Мощный размах приняло движение солидарности с борьбой вьетнамского народа и в других странах социализма. Массовый митинг состоялся в Будапеште, на котором высту-

И снова ЦРУ...

Агентство Пренса Латина рассказывает о заговоре контрреволюции на Кубе © На оружии — марка: «Сделано в США».

Министерство внутренних дел Кубы сообщило, что «в результате тщательного расследования, проведенного Департаментом государственной безопасности в связи с контрреволюционной деятельностью бывших майоров Роландо Кубеласа Сакадеса, Рамона Гуина Диаса и других связанных с ними лиц, выяснились факты, представляющие собой сговор с врагом и в числе прочих актов предательства — замысел убийства премьер-министра Фиделя Кастро».

В заявлении министерства внутренних дел, в частности, говорится:

«В целом, как свидетельствуют факты, эта предательская деятельность была осуществлена следующим образом:

В декабре 1964 года бывший майор Роландо Кубелас отправился в Европу под тем предлогом, что он получил приглашение присутствовать на одном студенческом собрании. 25 ноября 1964 года он приехал в Париж и завязал личные связи с жившим там Луисом Трасанко и перепеку с Карлосом Тепедино, бывшим владельцем ювелирного магазина в Гаване, который сейчас живет в Нью-Йорке.

Луис Трасанко, который, как удалось установить, является, так же как и Тепедино, агентом ЦРУ, связал Кубеласа с работниками этого органа.

В это время в Испании уже находились несколько друзей Кубеласа, связанных с врагом. Один из них, Хосе Гальяррета, работавший в кубинском посольстве в Испании, был на-

правлен в эту страну в помощь Одону Кампа, который из-за своего состояния здоровья просил революционное правительство разрешить ему прийти в Испанию специальное медицинское лечение.

Несмотря на особое внимание, которое правительство уделяло по вышеуказанным причинам Одону Кампа, оба, и он и Гальяррета, спустя месяц после его прибытия в Испанию, вступили в контакт с агентами ЦРУ Эрнаном Энрикесом и Агустином Мачадо, жившими в Мадриде, которые и устроили встречу Одона Кампа и Гальярреты с видным чиновником ЦРУ Джеймсом Ноэлем (Джимми).

До того, как Одон Кампа получил окончательный ответ ЦРУ, прошло более года; за это время Гонсалес Гальяррета также установил тесные контрреволюционные связи еще с одним кубинцем — другом Кубеласа Хорхе Робрено, известным, как «Маг» Робрено, жившим в Мадриде.

В то самое время, о котором идет речь, в Пенане жил также кубинец Альберто Ромарис, который в прошлом был тесно связан с Карлосом и Антонио Сокаррас и другими членами той же клики.

Робрено, Гальяррета и Бланко, каждому из которых ЦРУ выплачивало по 250 долларов в месяц и которые вели в Мадриде разгульный образ жизни, узнали о переговорах, которые Карлос Тепедино вел насчет Кубеласа, и о готовности последнего оказать ЦРУ очень важные услуги в деле подрыва

кубинской революции. Эти услуги, которые предлагал Роландо Кубелас, заключались в подготовке убийства товарища Фиделя Кастро.

9 февраля 1965 года Кубелас и Артме обсудили конкретные подробности плана убийства премьер-министра и дальнейшие действия, которые следовало предпринять.

Роландо Кубелас, ссылаясь на важность физического устранения Фиделя Кастро, заявлял, что он, Кубелас, должен поэтому считаться главным руководителем контрреволюции; Мануэль Артме, со своей стороны, предоставлял технические средства и подчеркивал огромную поддержку, которой он пользуется со стороны Центрального разведывательного управления. Он обещал, что через 48 часов после убийства Фиделя Кастро он высадится на Кубе при поддержке Соединенных Штатов и ОАГ.

Чтобы совершить это преступление, Кубелас должен был получить от Мануэля Артме телескопический прицел (4×40) и глушитель, который можно было бы установить на винтовке «ФАЛ» калибра 7,62 мм, имевшейся в распоряжении Роландо Кубеласа.

На этой встрече Кубелас и Артме договорились также, что они разделят между собой руководство контрреволюцией и не допустят к участию в этом руководстве никого другого.

Кубелас, использовав свой дипломатический паспорт, свои связи и доверие, которым он пользовался, провез это оружие на Кубу.

Когда Гальяррета был уже

на Кубе, Роландо Кубелас поручил ему приобрести судно, на котором заговорщики могли бы добраться до Соединенных Штатов после выполнения своего плана.

Департамент государственной безопасности сообщил премьер-министру о подозрительных действиях Роландо Кубеласа и выразил свое беспокойство в связи с тем, что, судя по некоторым признакам, Кубелас замыслил преступный план.

В начале 1966 года — когда еще не было известно, насколько глубок этот замысел и насколько серьезны сделанные Кубеласом шаги, хотя важные признаки и указывали на то, что он готовит преступный акт, направленный лично против Фиделя Кастро, — премьер-министр вызвал к себе Кубеласа и в течение нескольких часов беседовал с ним, дружески убеждая его и требуя, чтобы он не позволял превратить себя в орудие врагов революции и Кубы.

Когда состоялась эта беседа, еще не было известно, что уже несколько месяцев назад Кубелас договорился в одной квартире в Мадриде не с кем иным, как с Мануэлем Артме, об убийстве того самого человека, который сейчас беседовал с ним. Во время беседы он держал себя в высшей степени лицемерно, отрицал, что у него имеются какие-либо причины быть недовольным революцией или какие-то разногласия с ней, поэтому Департамент государственной безопасности пришел к выводу, что необходимо ускорить расследование и

сбор фактов и улик, а также предпринять необходимые меры, чтобы помешать заподозренным предпринять какой бы то ни было акт, направленный против революции.

Когда это было сделано, 26 и 28 февраля агенты ЦРУ были арестованы.

В квартире Роландо Кубеласа Сакадеса были обнаружены: приобретенный в Соединенных Штатах телескопический прицел (4×40) марки «Таско»; винтовка «ФАЛ», ручной пулемет, две винтовки «Гаранд», два карабина «М-1», два автомата «М-3», двуствольное ружье, боевое скорострельное полуавтоматическое ружье с разрывными пулями, четыре револьвера, две североамериканские осколочные ручные гранаты, пять зажигательных гранат, 526 долларов, 3 000 кубинских песо, а также большое количество боеприпасов и других предметов специального назначения, хранение которых является преступлением.

Обвиняемые были преданы революционному суду.

Революционный трибунал Гаваны на основании вышеизложенных фактов вынес приговор по делу Роландо Кубеласа Сакадеса и других лиц, обвинявшихся в подготовке покушения на премьер-министра Кубы Фиделя Кастро и другой антигосударственной деятельности.

Роландо Кубелас Сакадес и Рамон Гуин Диас приговорены к 25 годам лишения свободы каждый, Хосе-Луис Гонсалес Гальяррета и Альберто Бланко Ромарис — к 20 годам каждый и Хуан Альсина Наварро — к 10 годам лишения свободы.

АЭРОФЛОТ

ОТКРЫЛ
НОВУЮ АВИАЛИНИЮ

ЛЕНИНГРАД —
АМСТЕРДАМ

АЭРОФЛОТ

На линии курсируют
комфортабельные
самолеты «ТУ-104»

НАРАДЖАЕЦА НОВАЯ МОДА

«Мода 1967 года»... У дні студзенскай міжнароднай сустрэчы мастакоў, хімікаў, мадэльераў, каларыстаў у Празе гэтыя словы сустрэклі нас на маляўнічых рэкламах, на афішах, на старонках газет як прывабнае запрашэнне зазірнуць у будучы год, даведана, які будзе наш касцюм, што прапануюць сёння мастакі тромстам мільёнам грамадзян сацыялістычных дзяржаў Еўропы.

У перапоўненай дэманстрацыйнай зале пражскай гасцініцы «Інтернацыяналь» поры года мяняюцца са шпаркацю руху кінастужкі. Змяняюць адзін аднаго юнакі і дзяўчаты ў практычным і элегантным «дзелавым» адзенні, якое неабходна кожнаму з нас на вытворчасці, у студэнцкай аўдыторыі, на гарадскай вуліцы. Мільгаюць прыгожыя і лёгкія святочныя туалеты. Кожная дробязь адпавядае нашаму ладку жыцця, нашым уяўленням аб прыгажосці і сучаснасці.

У калекцыі, падрыхтаванай дамамі мадэлей адзення Саветаў Саюза, — 40 новых узораў, якія выразна ілюструюць думкі мастакоў пра шляхі развіцця моды ў будучым. На 1967 год саветскія мадэльеры прапанавалі на разгляд Пражскай нарады тры асноўныя модныя сілуэты паліто, сукенак, касцюмаў для жанчын: класічныя прамы, паўпрылягаючы са свабоднай спінкай, прылягаючы з расшыранай або расклёшанай спадніцай.

Шмат арыгінальных новых варыянтаў любімага віду адзення — касцюма з кароткімі ці падоўжанымі жакетам — мастакі аздабляюць разнастайнай аддзелкай: вязанай тасьмой, паясамі з тканіны і скуры, дадаткамі ў выглядзе яркіх шалікаў і блуз.

У элегантным адзенні будучага года мастакі імкнучыся выявіць рысы жаночасці, грацы, падкрэсліць плаўнасць, нават музычнасць ліній, — расказвае Людміла Турчапоўская, галоўны мастацкі кіраўнік Агульнасаюзнага Дома мадэлей адзення.

«Музычнасць» — крыху здзіўны тэрмін у мадэліраванні, але ён робіцца цалкам лагічным.

Людміла Турчапоўская разгортвае перада мной узоры новых тканін: цяжкім золатам струменіцца непразрысты капрон, пераліваецца арыгінальная шаўковая тканіна з новым малюнкам «перарывістай ёлачкі», ззяе трыацэтатны шоўк з «размытым» малюнкам.

Садружнасцю мастакоў сталічнага Дома мадэлей адзення і камбіната «Чырвоная ружа» распрацаван вельмі цікавыя новыя матэрыялы, які дазваляюць ствараць прыгожыя эфектыўныя мадэлі, не звяртаючыся да складанага крою: фон тканіны падзелен удоўж на светлую і цёмную палавіны, на якіх раскіданы аднолькавыя арыяментальныя формы. Наогул прастата і лаканізм — асноўныя якасці сучаснай моды. Але за гэтай прастатой — не прымітыўнасць, а сучаснае разуменне эстэтычных норм, характэрнае доўгі творчы пошук, паглыбленае вывучэнне ўласцівасцей новых матэрыялаў. Надзвычай простыя і нешматслоўныя аксесуары нашага туалета: пальчаткі, шаўковы бант, штучная кветка. Толькі гэта і ўпрыгожвае элегантны касцюм 1967 года, з'яўляючыся яго кампазіцыйным ключом.

Простыя і лаканічныя сучасныя малюнкi, якія абнавілі «класічныя» фактуры рыпсу, папліну, тоўстага шоўку. Іх называюць «аптычнымі»: гэта спалучэнне кантрастных плям, чорныя і белыя квадраты, ромбы.

Мастакі розных краін, не дамаўляючыся адзін з адным, прапанавалі шмат новых, на дзіва простых рашэнняў касцюма нашага сучасніка: гэта мадэлі, якія адлюстроўваюць «везанне веку». Лаканізм сучаснай архітэктуры, актыўны бурны тэмп жыцця, заваяванне космасу — усё знайшло адбітак у мадэлях абцякаемых гібкіх сілуэтаў, плаўных ліній, выразнага малюнку дэталей.

Апладысментамі сустрэлі мастакі сямі краін новую калекцыю Маскоўскага дома мадэлей трыкатажных вырабаў — заслужыўшыя папулярнасць простыя і элегантныя касцюмы з двух або трох частак, выкананыя з трыкатажных палотнаў з рэльефнай і структурнай

паверхняй тыпу ручнога вязання кручком або нагадваючыя даматканія матэрыялы.

Хімія заяўляе пра сябе і тут: вялікі поспех маюць касцюмы і блузы з новага сінтэтычнага айчыннага валакна «Камэлан», якое надае мяккі блыск пражы.

«Камэлан» — аб'ёмная ацэтатная нітка, скручаная з капронам. Недарагая і вельмі перспектыўная сыравіна для прамысловасці.

Але хімія не абмежавала сферы свайго ўплыву на моду ўварваннем у справы тэкстыльшчыкаў. Сёння яна вызначае і каларыт нашага касцюма. Для жаночага адзення прапануюцца разнастайныя адценні ружовага колеру — аж да чырвонага і ліловага; светлыя і цёмныя сінія, зялёныя колеры, мядова-жоўтыя, аліўкавыя, тэракотава-чырвоныя, бэж, сінявата-шэрыя.

Як заўсёды, багатая гама модных фарбаў дапаўняецца ўлюбёнымі колерамі рэспублік Саветаў Саюза: складанае спалучэнне ліловага і зялёнага — гэта колеры Узбекістана; аліўкавым, тэракотавым, янтарным адценнем узбагачае сучасны касцюм Прыбалтыка, цёплым карычневым колерам — Карпаты.

Мужчынскае адзенне двух бліжэйшых гадоў таксама характарызуе вялікая лёгкасць і дэкаратыўнасць: лёгкія тканіны, якія дазваляюць ствараць новыя віды асартыменту (дэкаратыўныя здымныя падкладкі-ўцяпляльнікі на паліто; ансамблі, што аб'ядноўваюць галаўны ўбор і паліто, падкладку паліто і касцюм, камізэльку і штаны) і новыя колеры: цёплыя адценні бэж, каштанавыя, карычнева-тэракотавага колеру, дымчата-сінія адценні, цёмныя і светлыя шэрыя таны.

Новыя сілуэты і лініі, якія мы ўбачылі на Пражскай сустрэчы майстроў моды, — гэта не абвяржэнне таго, што знойдзена летася і прынята намi. Гэта — развіццё лепшых, самых лагічных і прыгожых думак моды, вартасць якой нам з вамі неўзабаве давядзецца ацаніць.

Надзея ЖАЛЯЗНОВА,
карэспандэнт АДН.

Нядаўна самадзейныя артысты Віцебскага народнага ансамбля песні і танца «Маладосць» далі 500-ы канцэрт.

Ансамбль «Маладосць» створан пяць гадоў назад. Ён карыстаецца поспехам у гарадскога і сельскага гледача.

У калектыве ўдзельнічаюць больш як 120 рабочых, студэнтаў, служачых абласнога цэнтра. Кіруе ім заўзяты аматар мастацтва І. Серыкаў. Пospехам у гледачоў карыстаецца выступленні работніцы кансервавага завода Лены Ціханавай, навучэнца Леаніда Віннікава, работніцы трыкатажнай фабрыкі Ганны Шараковай і многіх іншых.

Ансамбль паспяхова выступаў на ВДНГ, на Другой і Трэцяй дэкадах самадзейнага мастацтва рэспублікі, а таксама ў гарадах і сёлах вобласці. Ён быў жаданым госцем у працаўнікоў гарадоў Рыгі, Смаленска, Невеля.

ПЯЦЬСОТ КАНЦЭРТАЎ

ХУТКА ПРЫЛЯЦЯЦЬ ШПАКІ...

Фотаэціюд Ул. Дагаева.

Спорт

БУЙНЕЙШЫ У ЕВРОПЕ

У мінскім парку Чалюскінцаў ля адкрытых плавальных басейнаў нядаўна паставілі высокія бетонныя слупы. Хутка на іх лягуць металічныя бэлькі, а зверху — бетонны дах. Паміж бетоннымі слупамі ўставаць велізарныя вітрыныя шыбы. Атрымаецца вялікі крыты плавальны басейн з трыма «ваннамі»: ля адной будзе дзесяціметровая вышка для скачкоў у ваду, у другой, даўжынёй ў 50 метраў, — восем плавальных дорожак, трэцяя прызначана для дзяцей. Трыбуны разлічаны на тысячу гледа-

чоў. У падсобных памяшканнях размесцяцца гардэробныя, масажныя, парныя, буфет і іншыя службы. З крытага басейна па спецыяльнай воднай дорожцы можна выплысці ў адкрытую «ванну» фігурнай формы плошчаю ў тры тысячы квадратных метраў. Ля басейна раскінецца вялікі пляж з грыбкiмi і кіёскамі па продажу вады і марожанага. На пляжы будуць яшчэ два басейны. Адзін з іх так званы масажны — у цэнтры яго будуць узнікаць хвалі, другі — неглыбокі, для дзяцей. Збоку пляжа стане вялікая летняя гардэробная.

За дзень у басейнах зможа пабываць 4,5 тысячы чалавек. Тут будуць праводзіцца рэспубліканскія і саюзныя спартыўныя спаборніцтвы. Комплекс басейнаў будзе адным з буйнейшых у Еўропе.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

НАШ АДРАС:

МІНСК, ЛЕНІНСКІ ПРАСПЕКТ, 77,
ДОМ ДРУЖ.
РЕДАКЦЫЯ ГАЗЕТЫ «ГОЛАС РАДЗІМЫ».
ТЭЛЕФОНЫ: 6-19-31, 6-97-92, 3-25-52.